Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

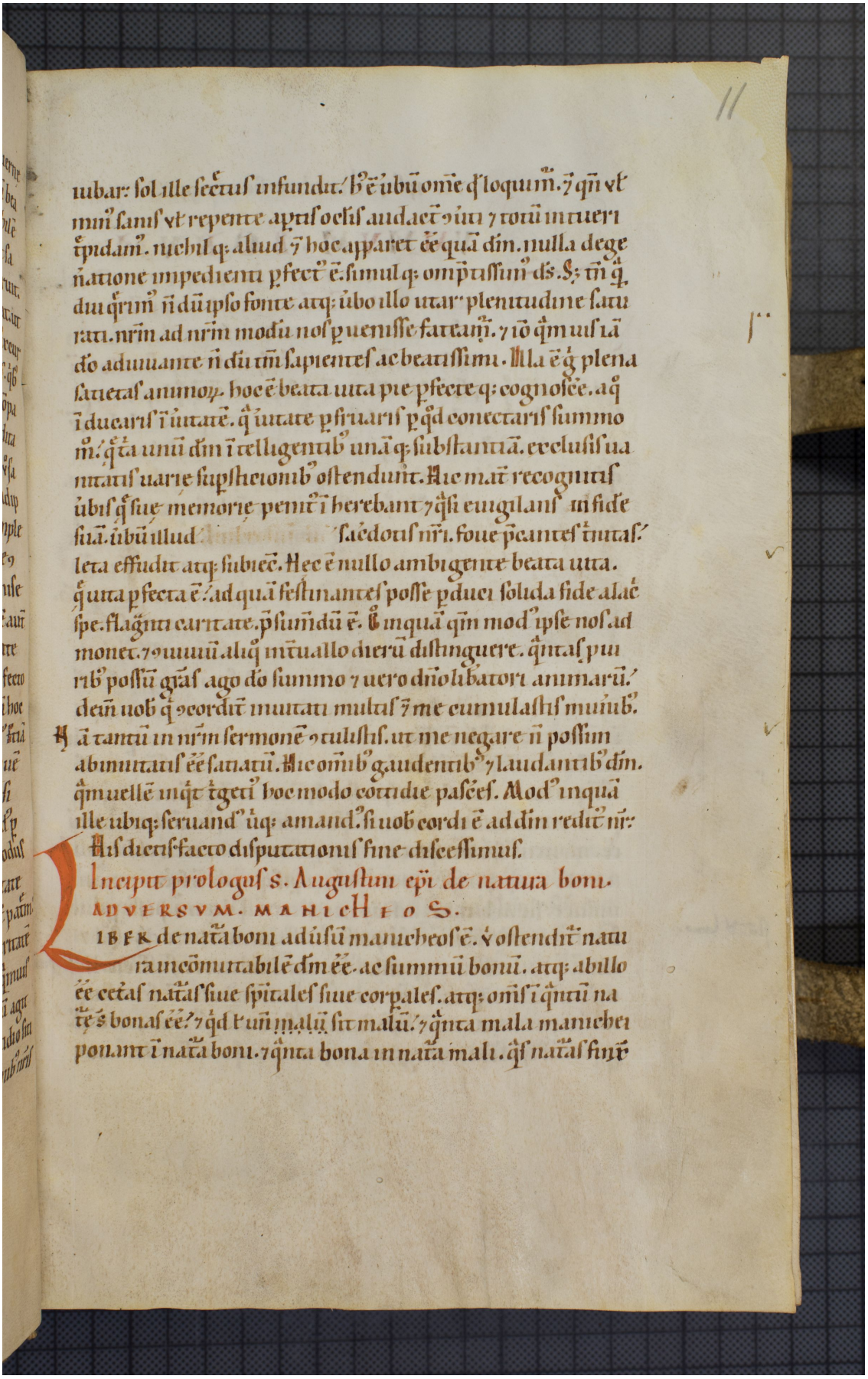

ubar: sol ille sẽcꝰ infundit. bẽ ẽ ubũ omẽ q̃ loquim. ⁊ qñ vt
mm̃ sanis vt repente aptis oculis audacẽ ꝺ uu ⁊ rorũ intueri
tpidam. nichil q̃ aliud ⁊ hoc appareꝛ ẽe quã dñm. nulla dege
nationẽ impedimẽtũ pfectẽ. simul q̃ omnipotissim ds. ⁊ ñ q̃
dui q̃rim ñ dũ ipso fonte atq; ubo illo utar plenitudine satu
rati. nr̃m ad nr̃m modũ nos puenisse fateam̃. ⁊ iõ q̃m uis lã
do adiuuante ñ dũ tm̃ sapientes ac beatissimi. Illa ẽ g̃ plena
sanctas animoꝝ. hoc ẽ beata uita pie pfecte q; cognoscẽ. aq̃
ducatis ũitatẽ. q̃ ũitate pfruatis pq̃d conectatis summo
m̃. q̃ta unũ dñm intelligentib̃ unã q; substantiã. ecclesiastica
matis uarie supstitionib̃ ostendunt. Hic mat̃ recognitas
ubis q̃ sue memorie penit̃ herebant ⁊ q̃si euigilans in fide
sua. ubũ illud [illegible] sacꝛdotis nr̃i. foue pcantes tristitias
leta effudit atq; subiecẽ. Hec ẽ nullo ambigente beata uita.
q̃ uita pfecta ẽ. ad quã festinantes posse pduci soluda fide alacꝛ
spe. flagrãti caritate. pstitũ dũ ẽ. ℣ inquã q̃m mod ipse nos ad
monet. ⁊ uuuũ aliq̃ mitu allo dieꝛũ distinguere. q̃ntas pu
rib̃ possũ gras ago dõ summo ⁊ uero dño libatori animarũ.
deñ uob q̃ ꝯcordit̃ mutatu mutas ⁊ me cumulastis munib̃.
Hã tantũ in nr̃m sermonẽ ꝯtulistis. ut me negare ñ possim
abmutatis ẽe sanatũ. Hic omnib̃ gaudentib̃ ⁊ laudantib̃ dm.
q̃m uellẽ mq̃t tgeri hoc modo cottidie pasceꝛ. Mod inquã
ille ubiq; seruand uq; amand. si uob cordi ẽ ad dñm redit nr̃:
His dictis facto disputationis fine discessimus.

Incipit prologus s. Augustini epi de natura boni.
aduersvm. manicheos.

Liber de nata boni adusũ manicheos ẽ. ꝟ ostendit natu
ram eom mutabilẽ dm ẽe. ac summũ bonũ. atq; abillo
ẽe cetas natas siue spitales siue corpales. atq; omis i q̃ntũ na
te s bonas ẽe. ⁊ q̃d t unũ malũ sit malũ. ⁊ q̃nta mala manichei
ponant i nata boni. ⁊ q̃nta bona in nata mali. q̃s natas finẽ